

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (คลองแงะ)-นาเกตุ-บัตตานี-สายบุรี-นราธิวาส ตอนบ้านนาเกตุ-อำเภอเมืองบัตตานี

W.A. long long

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๙ ้เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลบ้อจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มิพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๔๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ แงะ)-นาเกตุ-บัตตานี-สายบุรี-นราธิวาส ตอนบ้านนาเกตุ-อำเภอเมือง บัตตานี ในท้องที่อำเภอโคกโพธิ์ อำเภอหนองจิก และอำเภอเมืองบัตตานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกา กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒ สายแยก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (คลองแงะ)-นาเกตุ-บัตตานี-สายบุรี-นราชิวาส ตอนบ้านนาเกตุ-อำเภอเมืองบัตตานี พ.ศ. ๒๕๒๘"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (คลองแงะ) – นาเกตุ – บ้ัตตานี – สายบุรี – นราธิวาส ตอนบ้านนาเกตุ – อำเภอเมืองบัตตานี อยู่ในท้องที่ อำเภอโคกโพธิ์ อำเภอหนองจิก และอำเภอเมืองบัตตานี จังหวัดบัตตานี มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตริว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ป. ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ ในการสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (คลองแงะ)-นาเกตุ-บัตตานี-สายบุรี-นราธิวาส ตอนบ้านนาเกตุ-อำเภอเมือง บัตตานี ในท้องที่อำเภอโคกโพชิ่ อำเภอหนองจิก และอำเภอเมืองบัตตานี จังหวัด บัตตานี ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อม ที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สม ควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัตี ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราช กฤษฎีกานี้